నాగదేవుడు

కె.సరోజ Scarborough, Canada

అది అక్టోబరునెల. ఫాల్ సీజన్ ప్రారంభసూచనగా ఆకుపచ్చటి చెట్ల ఆకులన్నీ పెళ్ళికి వచ్చిన పెద్దింటిబిడ్డ గంటకో రంగు పట్టుచీర మార్చినట్లు తమ ఆకుపచ్చదనాన్ని వదలి పసుపూ, కనకాంబరం రంగులుగా మారి వింతశోభతో ఆహ్లాదంగా వున్నాయి.

ప్రొద్దున ఎనిమిదిన్నరకల్లా భర్త నరేశ్‌ని ఆఫీసుకూ, కొడుకు పవన్ని స్కూల్‌కి పంపి కూతురు మంజీరను"మరి కాసేపు నిద్రపోవే పాడుపిల్లా " అని విసుక్కుని ఆ తర్వాత తనేం చేయాలో తోచక, తోచినా ఒళ్ళువంగక పంచరంగుల రామచిలుకల్లా వున్నా రమణీయమైన చెట్లు ఆకులవంక గ్లాస్ విండోలోనుండి తదేకంగా చూస్తోంది మృదుల.

ఇంతలో ట్రింగ్ – ట్రింగ్‌న ఫోనురింగైంది. హుషారుగా రిసీవరు తీసుకొంది. "హల్లో! మృదులగారు నేనండి సుమతిని. మీరు బ్రిటన్ నుండి యిక్కడికి రావటం నిజంగా మా పూర్వ జన్మ సుకృతం. మీరొచ్చేంత–వరకు ఈ టొరంటో మహానగరంలో ఏ తెలుగువాళ్ళు ఏ మూలనున్నారో తెలిసింది కాదు సుమా! మీరొచ్చాక తెలుగువాళ్ళందర్ని కలిపి ఏకత్రాటి మీద నడిపిస్తున్నారు. నిజంగా ఈ రెండేళ్ళనించి మీరు మన టొరంటో తెలుగు ప్రజలకు చేస్తున్న సాంఘిక సేవ అమోఘం. నిన్న మీరు ఏర్పాటు చేసిన దీపావళి గెట్‌టుగెదర్ అద్భుతం. మీలాంటి గొప్ప ఆర్గనైజరు మా కళ్ళముందుండటం మా అదృష్టం. త్వరలో తెలుగువాళ్ళందరం కలిసి మీకు పూలదండలతో సన్మానం చేస్తే బాగుంటుందనుకొంటున్నాను. యిక్కడి తెలుగు ప్రజలు మీకెంతైనా రుణపడివున్నారు" సుమతి ఫోను పెట్టేసింది. ఒక్క క్షణంలో ఫోను మళ్ళీ రింగైంది. ఓ వకుళ గంటసేపు మృదులా స్తోత్రం చేసింది. ఆ తర్వాత ఓ రాగిణి సహస్రనామార్చన చేసింది. ఆ తర్వాత ఓ కామిని అష్టోత్తరం.....అట్లా ఫోను చేస్తూనే వున్నారు విసుగులేని నారీమణులు. అప్పుడప్పుడు చిన్న బ్రేక్. తర్వాత ఒకటీ, అరా పురుషపుంగవులు కూడా ఫోన్లు చేసి మృదులను ములగ చెట్టెక్కిచ్చేవాళ్ళు – తాడి చెట్టెక్కించేవాళ్ళు.......ఓహ్.

మృదుల ఆనందానికి అవధుల్లేవు. అవును మరి నాలో ఏం లోపాలు లేవుకదా! నన్నెందుకిష్టపడరూ! చచ్చినట్లు ఇష్టపడతారు. బ్రిటన్‌లో అయితే...అందరూ వెధవలు అందరూ 'తన' అందాన్ని చురుకుతనాన్ని చూసి ఈర్ష్య పడేవాళ్ళు అబ్బా! యిక్కడ తన ప్రతిభను త్వరగా గుర్తించారు. కెనడాకు జై! టొరంటో తెలుగువాళ్ళకు జై! అనుకుంటూ భుజాలెగరేసింది.

మృదుల బ్రిటన్‌లో పదేళ్ళు వెలగబెట్టింది. అక్కడ తెలుగువాళ్ళు ఎక్కువమంది లేకపోవటంతో టొరంటో ఎయిర్‌పోర్టులో దిగీదిగకముందే (ఒక కాలు ఫ్లైట్‌లో వుండగానే) తెలుగువాళ్ళ గురించి తెల్సు కానీ ఫోన్లుచేసి హోటల్‌కి రాగానే మరికొందరికి ఫోన్లు చేసి...తనను తాను పరి–చయం చేసుకొని ఆ తరవాత వీలైనంతమందిని వీలైనంతవరకు భట్రాజుగాడి బాబులా పొగిడింది. ముఖం ఎదురుగా అవసరం లేకపోయినా పొగడటం–లోనూ, ముఖం అటు తిప్పగానే అవసరం లేకపోయినా తెగడటంలోనూ మృదుల పి.హెచ్.డి. చేసింది, ఏ యూనివర్శిటీకి వెళ్ళకుండానే. ఆమె అందరిని పొగడటమే కాక అందరూ ఆమెని తిరిగిపొగడాలి. లేకపోతే అడిగి మరీ స్తుతించుకుంటుంది. దీపావళి సెలబ్రేషన్ తర్వాత ఆమెని పొగడని ఒకరిద్దరు అమాయకులకు ఫోన్లు చేసి దుమ్ముదులిపింది. పాపం వాళ్ళకి నోటివెంబడి మాటరాక ఊపిరాడక చేతిలోని ఫోన్లు ధన్‌మని జారిపడి రెండుముక్కలవటంతో, ఆరోజు సాయంత్రం వాళ్ళ వాళ్ల చీరల చేతుల్లో ముఖం వాచేలా చీవాట్లు చెప్పుదెబ్బలూనూ.

"మృదులగారంటే చాలు ఎంత బాగుంటుంది! ఆవిడ మంచి కంపెనీ " అని ఒకరూ... " బాగా ఆడుతుందని " యింకోరు. "ఇందిరాగాంధీ తర్వాత చెప్పుకోదగ్గ వ్యక్తి ఈవిడే " అని ఒకరు..." ఎప్పుడూ నల్ల జాకెట్టేనా! ఏ చీర కట్టుకున్నా అదేనా! యింకో జాకెట్టు కొనుక్కో–కూడదూ! మైక్రోవేవొవెన్‌లూ, డైమండ్లూ కొంటారుగా! అని ఎగతాళి చేసినా ఏమి అనుకోదూ! పైగా నవ్వుతుంది. ఆవిడంటే సరదా! సరదా! భేష్, ఎక్సలెంట్ " అని మరొకరూ. ఈవిడిక్కడికి మన తెలుగు జాతికి ఎనలేని సేవచేస్తోంది. ఆవిడ్ని పిలవక పోతే ఎట్లా! అని ఒకరూ! అమ్మో! ఉగాది దీపావళులకి ఆవిడ అరవై కుటుంబాలకి ఫోన్లు చేసి చెప్పింది. అటువంటి దొడ్డమనిషిని పిలవకపోతే ఎట్లా అని ఒకరూ ఆమెకు అర్థం లేని ప్రత్యేకతను(వండిపెట్టి మహంకాళికి నైవేద్యం పెట్టినట్లు) మరికొన్ని ప్యాక్ చేసి యివ్వడం చేస్తూనే వున్నారు.

అసలే కోతి, పైగా నిప్పులు తొక్కిందన్నట్లు, అసలే తిండి పిచ్చికల మృదుల అదో సాకుగా తీసికొని ఎవరింటికైనా వెళ్ళింది మొదలు వచ్చేవరకు తింటూనే వుంది. ఓసారి పొగడటం రెండు లడ్లు నోట్లో వేసుకోవడం. ఆమె పొగడ్త విలువ రెండు లడ్లు. బజార్లో కొంటే వాటి ఖరీదు ఒక డాలరు. మరోసారి పొగడటం, నాలుగు బొబ్బట్లు లాగించటం. యింకోసారి పొగడటం, చక్రపొంగలి మింగేయటం.

చంటిపిల్లలకు ఆకలేస్తోందని గంటకోసారి అన్నం–సాంబారు కలిపి ఆమంజీరా అన్నం తింటావా! అంటూ ఆ అన్నం పట్టుకొని ఆ పిల్ల చుట్టూ ప్రదక్షిణం చేస్తూ అది నోట్లో వేసికోవటం. ఇది మామూలై పోయిందామెకు. కొడుకు పవన్ కూడా ముమ్మూర్తులా తల్లి పోలికలు పుణికి పుచ్చుకున్నాడు. వాడు అస్తమానం ఘటోత్కచుడి పోజులోనే వంటాడు. ఆ తల్లీ కొడుకుల తిండి పురాణం చూసినవాళ్ళెవరైనా "వియ్యాలవారి విందూ...విందైన వంటకంబూ" పాట గుర్తు తెచ్చుకొని నవ్వుకోకమానరు.

మృదుల మొగుడు వుత్త మమ్మీగాడు. భార్య నోటినేమాత్రం కంట్రోల్ చేయడానికి ప్రయత్నించడు. అట్లా గడిచింది కొంతకాలం.

టొరంటో కొత్తగా వచ్చిన కౌశిక్ తెలుగువారి వనభోజనాలకి వెళ్ళటం జరిగింది. కౌశిక్ డైరెక్ట్‌గా ఇండియానించే వచ్చాడు. కౌశిక్ బాగా మాట్లాడే రకం. యింక మృదుల అతని వెంటబడి వెంటబడి జోకులు వెయ్యటం నవ్వడం, అంతవరకు సజావుగానే వుంది. కౌశిక్ ఫామ్లీ రాగానే తెలుగువారి గురించి చెప్పి అందరిని మాట్లాడమన్నాడు. ఆ లిస్టులో మృదుల కూడా వుంది.

కౌశిక్ భార్య పేరు రమ. ఆమెకు స్నేహితులు ఎప్రిషియేట్ చేసే వాళ్ళ అంటే తగని ఇష్టం. నల్లనివన్నీ నీళ్ళు, తెల్లనివన్నీ పాలు అనుకొనే రకం. సున్నిత మనస్కురాలు. అందుకే మృదుల మృదువైన మాటలని పొగడ్తలని ఆసక్తిగా వినేది. వినే చెవులున్నాయంటే చాలని చీటికి మాటికి ఫోను చేసేది మృదుల. "రమా! నువ్వూ నేనూ ఒకటే" అనేది. ఒకరోజు ఫోనుచేసి...సాయంత్రం మీ ఇంటికొస్తున్నాం. కంఫర్టర్, ఒక ఫ్రైఇంగ్ పాను వున్నాయి. మీకు కావాలంటే వాడుకోండి, లేకపోతే అవతల పారెయ్యండి అని మా ఫ్రెండు వదిలేసి వెళ్ళింది. ఎవరైనా కొత్తగా వస్తే యిద్దామని వుంచాను. ఈ దేశంలో అట్లా తీసుకోవటం తప్పుకాదు రమా అన్నది మృదుల. రమ భర్త నడుగింది. పర్వాలేదులే. ఆ మృదుల మంచావిడేగా, యివ్వమనులే అన్నాడతను.

ఆ కంఫర్టర్, ఫ్రైయింగ్ పాన్ తీసుకొని రమ ఇంటికి వచ్చింది మృదుల. అంతేకాకుండా ఆవంద డాలర్లిస్తాను, మీ అవసరానికుంచుకోండి. మీవారికి ఉద్యోగం రాగానే యిద్దురుగానిలె అంది. వద్దన్నది రమ కానీ...మళ్ళీ ఇచ్చేదే కదా! వద్దంటే ఆమె ఫీలవుతుందేమో అనుకుని యాభై యిప్పుడి చాలునంది. మృదుల మాటలకి పొంగిపోయిన రమ మృదుల కూడా తనలాంటి నిష్కల్మష హృదయురాలే అనుకుని తెగ సంబరపడిపోయింది. ఇల్లలకగానే పండగకాదు అనే విషయం అక్షరాలలో రమకు స్ఫురించలేదు. అలా మరికొన్ని నెలలు గడిచాయి.

క్రొత్త సంవత్సరం ప్రారంభమైంది. "ఉగాది గెట్‌టుగెదర్‌కి ఒక్క –

క్కళ్ళు ఒక్కొక్క వంట చేయాలి " అని ఫోను చేసింది మృదుల. ఉగాది రోజు అందరూ కల్సుకోవటం, యధావిధిగా భోజన కార్యక్రమం ముగి- సాక సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు ప్రారంభమైనాయి. అవి ముగిసింతరువాత భాషాప్రవీణ పాసైన రమను తెలుగు క్లాసులు ప్రారంభించమన్నారు పెద్దలు.

రమ ఒక లిఖిత పత్రికను అక్కడి ఆంధ్రులకు ఉచితంగా అందచేస్తోంది. ఆమె దానికి ఆనరరీ ఎడిటర్ కూడాను. ఆమెకు తెలుగుభాషంటే ఎనలేని ప్రీతి. పలువురు రమని ప్రశంసించారు.

ఎంతోమంది మృదుల ప్రయోజకత్వాన్ని పొగిడారు. మర్నాడు మృదుల భజంత్రీలందరూ ఫోన్లుచేసి మృదులను పొగడటమే కాక, ఆమెకు తగి- నవిధంగా సత్కారం జరగలేదని, ప్రముఖులందరూ క్రిందటిసారి ఆమెను ప్రశంసించలేదని ఆమె ప్రాముఖ్యతను ఒక మెట్టుదించేసినందుకు తమకు విచారంగా వుందని, ఈ గొప్పతనం ఆమెకు మాత్రమే చెందాలని మృదుల మీద సానుభూతి వర్షం కురిపించారు. దాన్తో ఆమె మరో మెట్టు పైకెక్కి తనంత గొప్ప వ్యక్తి దేశంలో లేదని నోటికొచ్చినట్లు మాట్లాడ సాగింది. రమ అంటే అసూయతో దహించుకు పోసాగింది మృదుల మనస్సు.

నిజానికి రమ అందమైన వాళ్ళలో తీరిక. మృదులలో 'అందం' కంచుకాగడాతో వెదికినా మృగ్యం. ఆమె అపురూప సౌందర్యవతి, సుగుణా- లరాశి, దానకర్ణి...తనలో ఏం లోపాలు లేవు. అపర అన్నపూర్ణ. సృష్టిలోని అందాల్ని, మధురిమనూ మూసపోసి భగవంతుడు తనను సృష్టించాడు. తను లేని పక్షంలో ఈ ప్రపంచంలో చైతన్యమే వుండదనుకోండి...కుంపటి కథలా ఆలోచిస్తుంటుంది. ఆమె భర్త ఒక సైంటిస్ట్.

మృదులకి అన్నీ కుళ్ళుబుద్ధులు. ఆ కుళ్ళుబుద్ధులతోనే రమను నీచంగా మాట్లాడటం ప్రారంభించింది. మృదుల ఎవ్వరితోనూ ఎక్కువకాలం సవ్యంగా వుండదు. మనుష్యుల్ని ఏదైనా అంటే తప్ప ఆమెకు తోచదు. "మాటలు అమ్మ మాటలు, పెట్టు మారుతల్లి పెట్టు " అన్నట్లు కబు- ర్లలో అందరికి అన్నీ ఇచ్చేస్తుంటుంది. ఒకళ్ళకి పట్టు చీరా...మరొకళ్ళకి బంగారు నెక్‌లెస్లూ. ఒకే చీర పదిమందికి ఇస్తూనే వుంటుంది. కొత్త- వాళ్ళైతే ఆమె మాటలకు అబ్బుర పడక మానరు. చేతుల్లోకొచ్చేటప్పటికి ఆమె కొనే వస్తువ రెండు డాలర్లకు మించదు. ఒక చిన్న బిస్కెట్ ప్యాకెట్ తెచ్చి...మీ ఇంటికేం తేవాలో తోచడం లేదండి అంటుంది తనేదో మారుమూల గ్రామంలో వుంటున్నదానిలా!

"ఇప్పుడే ఇండియన్ బజారుకెళ్ళి నాలుగు చీరలు కొన్నాను. ఎవరైనా కడుపుతో వున్నవాళ్ళకూడా ఇస్తాను అంటూ ఎవరెవరు కడుపుతో వున్నారో! ఎన్నో నెలో, ఎప్పుడు కంటారో, పుట్టేది ఆడా మగా (అంటే తన చేతుల్లోనే వున్నట్లు) ఏకరువు పెడుతుంది"

ఎవరింటికైనా వెళ్ళేది తింటానికేగా అంటూ ఎవరెవరు ఎక్కువ వంటలు బాగా వండారో లొట్టలు వేస్తూ పొగుడుతూ...తక్కువ రకాలు వండిన వాళ్ళని తిట్టిపోస్తోంది. ప్రతి వాళ్ళతోనూ నీ అంత మంచివాళ్ళు ఈ దేశంలో లేరుసుమా– నేనూ నువ్వే మంచివాళ్ళం...ఈ రహస్యం నీకొక్కదానికే చెపుతున్నాను సుమా! ఎక్కడా అమకు. అయినా నువ్వన- పులే...ప్రతివాళ్ళతోనూ ఇదే పాట టేప్‌రికార్డరు పెట్టినట్లు. అందరికి అన్నీ ఇస్తానని వాగటంతప్ప ఎవ్వరికి ఏం ఇవ్వడం వుండదు. అసలా కబుర్లెందుకో అర్థంకాదు. అసలు తననివ్వమని ఎవరడిగారు కనుక. ఆడిన అబద్ధం ఆడకుండా, తడుముకోకుండా సునాయసంగా ఆడెయ్యగలరు. అసలిటు- వంటి వగలాడిని చూసి ఆడవాళ్ళు అబద్ధాలు అన్నారెవరో! అబద్ధాలగేమ్‌లో మృదులని ఓడించలేరు ఎవ్వరూనూ!

కౌశిక్‌కి ఉద్యోగం వచ్చింది. రమ మృదుల కల్సినప్పుడు ఆమెకివ్వాల్సిన యాభై డాలర్లిచ్చింది. కాని మృదుల తీసికోలేదు. అట్లా రెండు మూడుసార్లు జరిగింది. ఎందుకు మరి వద్దంటోంది మృదుల, భర్తకు తెలియడం ఇష్టం లేదు. ఆ తర్వాత ఇద్దాంలే అని సరిపెట్టుకో చూసింది. రమ కౌశిక్కి చెబితే, ఆ డబ్బుల సంగతి ముందు నాకెందుకు చెప్పలేదు, వాటితో జరుగుతుందా? నెలకో వెయ్యి డాలర్లివ్వమనక పోయావా? ఉద్యోగం వెయ్యకుండా సరిపోయేది!ఆ అంటూ తాడెత్తునెగిరాడు.

* * * * * * * * * * * *

ఉగాది సెలబ్రేషన్ తర్వాత తనను పొగడటం లేదని రమను నిందిం- చింది మృదుల. నోరు ఊరుకోక...ఆఅందులో ఆవిడొక్కతే చేసిందేమిటండీ! అందరి సహకారమూ వుంది కదా! అయినా యింతకు ముందు ఎలా ఉండేదో కంపేర్ చేసి చూసి ఆవిడను స్తుతించడానికి నాకెట్లా వస్తుందీమధ్య వచ్చిన వ్యక్తికి. ఒకళ్ల పొగడ్తల కోసమా చేసేది, ఇంట్రెస్టుందీ చేస్తుంది. ఫోన్లు చెయ్యడం కూడా అంత గొప్ప విషయమా ఈ దేశంలో! నన్ను పొగడమని నసపెడ్తుందేమిటీ! ఫోను చేసినప్పుడు చెబుతానుకాని ప్రత్యేకంగా ఉగాది పండుగైన మర్నాడు సూర్యోదయం కాకముందే ఫోను పట్టు పట్టుకుని ఆమెను పొగిడే ఓపిక నాకు లేదు.ఆ అంది సుమతితో. అంతకు ముందు మృదుల తిండి గురించి లక్ష జోకులు విసిరిన సుమతికి రమ మాటలు మచ్చలేదు. నిప్పులో ఉప్పులా చిట పట్లాడింది. మీరు మృదులగారిలా ఆర్గనైజ్ చెయ్యగలరా? అహ, చెయ్యగలరా అంటూ దబాయించింది. బుద్ధి గడ్డి తిని అన్నానురా బాబూ! ఈమె మృదుల భజంత్రీలు కాబోలు అనుకుని బిక్క చచ్చిపోయింది రమ.

* * * * * * * * * * * *

"హల్లో మృదులగారూ! మీరిచ్చిన కంఫర్టరూ, ఫ్రైయింగ్ పానూ, డబ్బూ అన్నీ సాయంత్రం తీసుకువచ్చి యిస్తాను. రాగిణిగారింట్లో కలు- సుకుంటున్నాంగా" అంది రమ సాధ్యమైనంత నమ్రతగానే.

"అయ్యో! ఎందుకు రమా, నేనేమైనా, ఎప్పుడైనా ఎవరితోనైనా అన్నానా! అసలు మీకవి ఇచ్చినట్లు."

"మీరన్నారో లేదో నాకు తెలియదు! " నవ్వింది రమ.

"ఒక్క సుమతికేగా చెప్పాను. "

"పోన్లెండి, తీసుకున్నాను కాబట్టి చెప్పారు. మర్యాదగా రిటర్న్ చేస్తు- న్నాను. "

"అయితే నాకు మర్యాద లేదంటావా?"

"లేదండీ లేదు." నొచ్చుకుంది రమ.

ఆరోజు సాయంత్రం రమ ఇచ్చిన డబ్బు మాత్రం తీసుకుంది మృదుల. " కంఫర్టరూ అవీ ఇచ్చావంటే నన్ను ఇన్సల్టు చేసినట్లే...నీకు అక్కర్లేక పోతే గార్బేజ్‌లో పారెయ్యి. " అంది.

"అయితే పారేస్తున్నాను" గార్బేజ్‌లో పడేసింది రమ. రమ అవి పారేసి వచ్చేంతవరకూ కార్లోనే వెయిట్ చేస్తూ, రమ నిజంగా పారేస్తుందా లేక తనట్లు వెళ్ళగానే కక్కుర్తి పడి తిరిగి తీసుకెళ్తుందా! అని ఆలోచిస్తోంది మృదుల. ఆమె పారెయ్యక పోతే మాత్రం తనకు నోటినిండా పని. టొరంటో టెలిఫోన్లు బిజీ. రమ అవి పారెయ్యడంతో చాలా నిరుత్సాహ పడిన మృదుల ఆ ఇంక కారు స్టార్టు చేయండిఆ అంటూ మొగుడుగాడికో ఆర్డర్ పడేసింది.

మర్నాడు తెల్లవారీ తెల్లవారకముందే ఫోను గణగణా మ్రోగింది.

"రమా! మన ఇద్దరి మధ్యా దెబ్బలాట పెట్టడానికి ఎవరో అట్లా చెప్పారు. నువ్వు ఎవ్వరేం చెప్పినా నమ్ముతావు. నేను పర్‌ఫెక్టని నీకు తెలీదా? "

చిన్నగా నవ్వింది రమ.

"అయినా అయిపోయింది కదండీ యింకా ఎందుకూ " వినయంగా అంది రమ.

రమ సరిగ్గా జవాబులు చెప్పక పోయినా, రీటర్న్ కాల్ చేయక పోయినా మృదుల తన ధోరణిలో తను మాట్లాడుతూనే వుంది. రమ లేక పోతే కౌశిక్‌తో ప్రేమ సంభాషణ, కౌశిక్ విసుక్కుని ఫోను పెట్టేసినా సరే. సిగ్గూ శరం, అభిమానం యివన్నీ లేకుండా మళ్ళీ మళ్ళీ ఫోను చేస్తుంది. షాపింగ్ మాల్లో ఎక్కడైనా కనబడితే రమను కౌగలించుకుని ముద్దు పెట్టుకుని లేని ప్రేమ ఒలకబోస్తుంది. కౌశిక్‌ని తట్టి తట్టి కబుర్లు చెబుతుంది.

నెమ్మది నెమ్మదిగా అక్కడున్న స్త్రీ పురుషులకు అక్రమ సంబంధా- లంటగట్టి అది నిజమని నమ్మేలా మాట్లాడసాగింది. అప్పటికే గౌ ఊసరవెల్లి కథా కమామిషూ తెల్సిన వాళ్ళానె మాటలు నమ్మడం మానేశారు. కానీ ఆమె నోటికి ఝడిసి విందులకు పిలుస్తూనే వున్నారు. ఆమెలో

(31వ పేజీ)

ప్రతివూళ్ళోనూ ఇండియన్ రెస్టారెంట్‌లు (ల 5.95 పెట్టి దోసె తినేవాళ్ళమా!!!),ప్రతికార్నర్‌లోనూ పీట్జాహట్‌లతో అంత తయారు. మరి వండడం మీద, వంటకాలమీద ఏమి శ్రద్ధ ఉంటుంది! కానీ, బయట తింటే ఖర్చెక్కువనే ఆలోచనేలేదు. ... మరిక యిప్పటిప్రజెంట్లు ... అప్పుడేమో ఎవరికీ ఇళ్ళూ వాకిళ్ళూ లేవుకనుక ఏవో టోకెన్ గిఫ్ట్స్ ఇచ్చిపుచ్చుకునేవాళ్లం. లేకపోతే అదీలేదు. ఇప్పుడలాకాదు – డిజైనర్ క్వాలిటీ గిఫ్టులే. ఇక వీడియోలు, వీడియో కెమెరాలతో పిల్లల బర్త్‌డేలను, నెలనెలా పెరుగుదలలను చూపించడం పరిపాటయిపోయింది. ఆ రోజుల్లో పిల్లలు పుట్టినప్పుడు అన్నిపనులూ మనమే చూసుకునేవాళ్ళం, చదువు–సంధ్యలతో సహా. ఇప్పుడు ఓ 'ఆడ' పేరెంట్‌ను పిలవడం పరిపాటి. కానీ పురుడైనవెంటనే వారి మధ్య జరిగే వాగ్వివాదాలు చాలా వింతగా ఉంటాయి పిల్లల పెంపకం విషయంలో. ఏదో పుస్తకాలలో చదివి, టీవీలో చూసి అంతా తమకే తెలుసుననుకుంటారు. వాళ్ళమ్మలు పాతకాలం వారని వారి పద్ధతులు అస్సలే వద్దని ఆర్గ్యుమెంట్లు. మరి వారిని వాళ్ళమ్మలు వాళ్ల పద్ధతులలో పెంచబట్టేగదా ఇంతవారయారు!!!! ఇప్పటివాళ్ళేమో పిల్లడు పుట్టిన మరుక్షణం నుంచీ అహర్నిశలూ వాళ్ళతోనే గడుపుతారు. తుమ్మినా, అన్నం తిన్నతరువాత కొంచెం కక్కుకున్నా డాక్టర్ దగ్గరకు పరుగెత్తడం. పిల్లలను అరవకూడదని ఓ నిర్ణయం. ఇక చూడండీ పెద్దల పాట్లు. కన్పించిన మిషీన్ నాబ్‌నల్లా తిప్పడం, టీవీ రిమోట్లన్ను విసిరేయడం, ప్రతి కబ్‌బోర్డులలో దూరడానికి ప్రయత్నం – ఇంట్లో అలా చేస్తున్నప్పుడు మందలించకపోవడంవల్ల అందరి యిళ్లల్లోనూ వాళ్లు అలాగే చేస్తారు. ఇకచూడండి.. ఆ గృహిణీ గృహస్థుల పాట్లు. ఎవరికని చెప్పుకుంటారు! ఇక మమకారమో, మనీనో కానీ! 11వరోజు బారసాల, 21రోజు వుయ్యాల, 3వనెల, 1 సంవత్సరం, కేజీ గ్రాడ్యుయేషన్ --- ఎన్ని పార్టీలో .. వెళ్ళలేకపోతే కోపాలు.. అసలు ఈ పార్టీలకు తప్ప సరదాగా రండి అనేమాట ఏనాడో మరచిపోయారు.

ఇంతవరకూ అంతా బాగానేవుంది. మన కాలపరిస్థితులబట్టి మనం అలావున్నాం. ఇప్పటి వాతావరణంబట్టి వీళ్ళు యిలా వున్నారని మనం సులువుగా సర్దిపెట్టుకోవచ్చు. కానీ, మనదేశపు పద్ధతులు కొన్నింటిని – చిన్ని అబద్ధాలు, షార్టుకట్స్ అవలంబిస్తేమాత్రం, ఇంతవరకూ మనం కష్టపడి తెచ్చుకున్న పరువుప్రతిష్ఠలు పోయి, మిస్‌ట్రస్టు ఏర్పడేరోజులు రాగలవు. ఈ పరిస్థితులలో తగినమార్గం చూపించడం, తగిన సలహాలనివ్వడం మన విధి. ముఖ్యంగా క్రొత్తగా వచ్చినవాళ్ళు ఇక్కడ స్థిరపడ్డతెలుగులు తమతో కలవరు, తమని గురించి ఎవ్వరూ పట్టించుకోరు, ఇక్కడ పుట్టిన పిల్లలగురించి అపోహలతో మాట్లాడడం వల్ల లాభంలేదు. అదీగాక యిక్కడివాళ్ళ దగ్గరనుంచి నేర్చుకోవలసినవిషయాలు చాలానే ఉన్నాయి. ఈ సిస్టమ్‌లో పుట్టి, యిక్కడి అవకాశాలు, లోకజ్ఞానం, బ్రతుకుతెరువు తెలిసినవారు, వాళ్ళ ఆలోచనలు సలహాలు ఎప్పుడూ ఆనెస్ట్, స్ట్రెయిట్‌ఫార్వర్డ్‌గా ఉంటాయి.

ఇక మనం చెప్పగలిగినవి చాలానే వున్నాయి. 1. అమెరికా పరిస్థితులను అవగాహనచేసుకుని, తెలివితేటలు, చాకచక్యం (అతివి కాదు) వుపయోగించుకుని పైకి రావడానికి చాలా అవకాశాలు వున్నాయి. అతి బ్రైట్, సూపర్ యింటలెక్ట్‌కన్నా రిజల్ట్ ఓరియంటెడ్‌గా ఫలితాలు, లాభాలు చూపించేవాళ్ళు బాగా రాణిస్తారు. మన యింపార్టెన్స్ అనుక్షణం ఉద్యోగంలోనూ, వ్యాపారంలోనూ కనపడేటట్లు చేసుకోవాలి. చాటుకోవాలి. లేకపోతే పింక్‌స్లిప్ వచ్చే అవకాశం ఏర్పడవచ్చు. 2. ఇక్కడ ఇండియాలోలా సిఫార్సులమీద అంటే చుట్టాలు, లేదా లంచాలతో వచ్చే ఉద్యోగాలు చాలాతక్కువ. కానీ కాంటాక్ట్స్ చాలా అవసరం. ఎందుకంటే ఈ దేశం అంతా ట్రస్ట్‌మీద ఏర్పడింది. రేపు మనం మోసం చేస్తే మన కాంటాక్ట్ వుద్యోగం వూడగలదు. కనుక ఇక్కడి కాలేజీ ప్లేస్‌మెంట్, ఇంటర్వ్యూపద్ధతులను అర్థం చేసుకోవాలి ముందు. గ్రీన్‌కార్డులేదని వాపోవడంకన్నా ఆ జాబ్‌కు తగ్గ మోటివేషన్, ఆప్టిట్యూడ్ చూపిస్తే ఆ వీసా వాళ్ళే తెప్పించేస్తారు. 3. ఇక్కడ సెటిల్ అయిన తెలుగు అమెరికన్లు, ఏబిసిడిలు ఈ విషయాలలో బాగా పరిపక్వం చెందారు. కనుక వాళ్ళతో పరిచయం చేసుకుని వాళ్ళ ఫంక్షన్స్‌కు, టెంపుల్స్‌కు వెళ్తే ముఖ్యమైన కాంటాక్ట్స్ దొరుకుతాయి. అడ్మిషన్ మాఫుచేయించండి మేము రావాలంటే అనుకోకుండా, రెండురోజులు బయటతినకుండా ఇంట్లో చేసుకుని తింటే ఆ మిగిలిన డబ్బులు సరిపోతాయి. అంతేగానీ, మా క్లాసుపిల్లలతో బిగ్‌మాక్‌లలో పనిచేస్తూ నాల్గురాళ్ళు ప్రస్తుతానికి సంపాదించి సుఖంగా ఉంటాం అని సరిపుచ్చుకోకూడదు. కమ్యునికేషన్ చాలా అవసరం.

(ఈ వ్యాసంలోని అంశాలు, అభిప్రాయాలు అన్ని రచయిత స్వంతంవి.... సంపాదకులు)

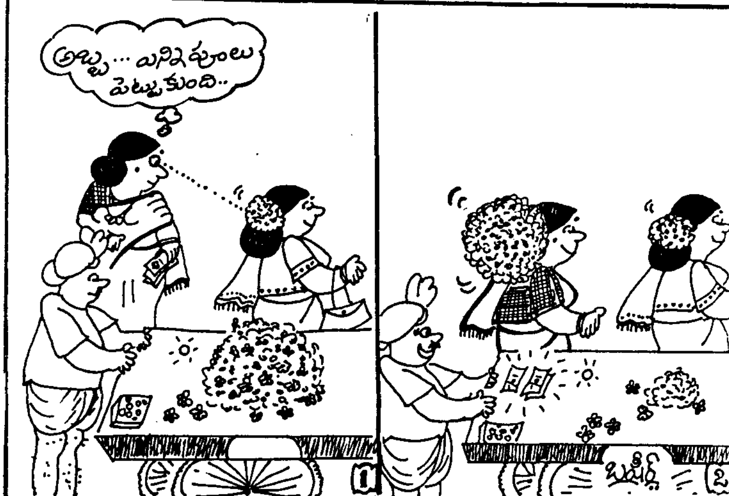

నాగదేవుడు - ముగింపు

మాట మాట పెంచుకోవడాని కెవరూ ముందుకు మాత్రం రావటం లేదు. అందుకు సరైన కారణం... నీతి నియమాలు లేని ఆమె నోరు. ఆనెని వ్యతిరేకంగా మాట్లాడిన వాళ్ళని

గొంతులో కేన్సరొస్తుందనీ
కడుపులో అల్సరొస్తుందనీ
సమూలంగా నాశనమౌతారనీ
దొంగలు దోచుకుంటారనీ
ఆడపిల్లలు లేచిపోతారనీ

తిడుతుందని. అట్లా ఆమె తిట్టిన తిట్లు కొందరికి నిజంగానే శాపాలుగా పరిణమించాయని భయపడ్తూ, అట్లాగే ఆమెను అందలం ఎక్కిస్తున్నారు. ఎక్కడ ఏ ఫంక్షను జరిగినా వినాయకుడికంటే ముందు ఆమెను పిలవాల్సిందే. ఎవరైనా పొరపాట్న పిలవకపోతే అడిగి మరీ పిలిపించుకుంటుంది. అప్పటికీ పిలవకపోయారో మర్నాడు భరతం పట్టిందే. అందుకే అందరూ ఆప్త మిత్రులైవుంటున్నారు. ఆమె లేని భోజనం ఎవరికీ జీర్ణం కాదు. అందుకే భయంతో ఆమెనాహ్వానిస్తున్నారు.

శ్రీ రాముణ్ణి వినయమైన భక్తితోనూ
శ్రీ కృష్ణుణ్ణి ముచ్చటగొలిపే సరదా అయిన భక్తితోనూ
ఏడుకొండలవాడిని ఆపద మ్రొక్కులవాడనే భక్తితోనూ
నిరంతరమూ ఆరాధించి భక్తి ప్రపత్తులతో కొలుస్తారు.

కానీ నాగేంద్రుణ్ణి మటుకూ విపరీతమైన భయంతో కొలుస్తారు. నాగదేవుడికి భయపడక పోతే చెవులో చీమొచ్చిందనీ, మరేదో వచ్చిందనీ పుట్ట దగ్గర జుట్టు తీయించటం, చెవులు కుట్టించటం, పుట్టలకు పాలు పొయ్యటం... పాలు పొయ్యటం ఎందుకు? అందుకే ప్రముఖ యాత్రా స్థలాల్లోనూ పుట్టలు తప్పకుండా వుంటాయి. విషజంతువు మానవులేమాత్రం అజాగ్రత్తగా వున్నా కాటెయ్యక మానదు. ఒక్కొక్కసారి నిర్దోషులు బలికావటం జరుగుతున్నప్పటికీ సాధ్యమైనంతవరకూ తగుజాగ్రత్తలో వుండాలన్నదే నియమం. అందుకే

"నాగుల్ల చవితికీ నాగేంద్రా నీకూ
పొట్టనిండా పాలు పోసేము తండ్రీ " అన్నాడో మహాకవి.

(కేవలం కల్పితం)